

Μέρες Σχολείου

Νοέμβριος 2012 www.pagkritio.gr - pagkritio.blogspot.com - e-mail : gymnasio @ pagkritio.gr - Έτος η' - αριθ. φύλλου 3

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

«Αγαπητοί φίλοι,
περίμενα πρώτα να
τελειώσουν οι
επίσημες γιορτές που
προβλέπει η
"Εβδομάδα Νόμπελ"
και ύστερα να 'ρθω
σ' επαφή μαζί σας.
Το έκανα γιατί ήθελα
να νιώθω ξένοιαστος

και ξεκούραστος.

Ξεκούραστος βέβαια δεν είμαι.
Χρειάστηκε να βάλω τα δυνατά
μου για να τα βγάλω πέρα με τις
απαιτήσεις της δημοσιότητας, τις
συνεντεύξεις και τις τηλεοράσεις.
Αλλά ένιωθα κάθε στιγμή ότι δεν
εκπροσωπούσα το ταπεινό μου

άτομο αλλά ολόκληρη τη χώρα μου. Κι έπρεπε να την
βγάλω ασπροπρόσωπη.

Δεν ξέρω αν το κατάφερα. Δεν είμαι καμωμένος για
τέτοια. Για τιμές και για δόξες. Τη ζωή μου την πέρασα
κλεισμένος μέσα σε 50 τετραγωνικά, παλεύοντας με
τη γλώσσα. Επειδή αυτό είναι στο βάθος ή ποίηση: μια
πάλη συνεχής με τη γλώσσα. Τη γλώσσα την ελληνική
που είναι η πιο παλιά και η πιο πλούσια γλώσσα του
κόσμου.

Ό,τι και να πει ένας ποιητής, μικρό ή μεγάλο,
σημαντικό ή ασήμαντο, δεν φέρνει αποτέλεσμα, θέλω
να πω δεν γίνεται ποίηση, αν δεν περάσει από την
κρησάρα της γλώσσας, αν δεν φτάσει στην όσο
γίνεται πιο τέλεια έκφραση.

Ακόμα και οι πιο μεγάλες ιδέες, οι πιο ευγενικές, οι πιο
επαναστατικές, παραμένουν σκέτα άρθρα εάν δεν
καταφέρει ο τεχνίτης να ταιριάσει σωστά τα λόγια του.
Μόνον τότε μπορεί ένας στίχος να φτάσει στα χείλια
των πολλών, να γίνει κτήμα τους.

Μόνον τότε μπορεί να 'ρθει και ο συνθέτης να βάλει
μουσική, να γίνουν οι στίχοι τραγούδι. Και για ένα
τραγούδι ζούμε, στο βάθος, όλοι μας. Το τραγούδι που
λέει τους καημούς και τους πόθους του καθενός μας.
Πόσο είναι αλήθεια ότι το μεγαλείο και η ταπεινοσύνη
πάνε μαζί, ταιριάζουν. Ταπεινά εργάστηκα σ' όλη μου
τη ζωή.

Και η μόνη ανταμοιβή που γνώρισα πριν από τη
σημερινή, ήταν ν' ακούσω τους συμπατριώτες μου να
με τραγουδούν. Να τραγουδούν το ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ που

μου χρειάστηκε τεσσάρων
χρόνων μοναξιά και αδιάπτωτη
προσπάθεια, για να το
τελειώσω.

Δεν το λέω για να περηφανευτώ.
Δεν έρχομαι σήμερα για να σας
κάνω τον σπουδαίο. Κανείς δεν
είναι πιο σπουδαίος από εμάς.

*Ομιλία του Οδυσσέα Ελύτη
προς τους Έλληνες
μετανάστες της Σουηδίας.*

*Νοέμβριος 1979 **

Από εμάς, άλλος κάνει τη δουλειά του σωστά κι άλλος
δεν την κάνει. Αυτό είναι όλο. Όμως θέλω να μάθετε,
όπως το έμαθα κι εγώ στα 68 μου χρόνια: μόνον αν
κάνεις σωστά τη δουλειά σου, ο κόπος δεν θα πάει
χαμένος.

Ξέρω, μαντεύω, ότι πολλοί από εσάς περίμεναν άλλα
πράγματα από εμένα. Τους ζητώ συγγνώμη που δεν
θα τους ικανοποιήσω. Αν είχα το ταλέντο του ομιλητή,
του δάσκαλου, του ηγέτη, θα είχα ίσως αφιερωθεί
στην πολιτική. Τώρα δεν είμαι παρά ένας γραφιάς που
πιστεύει σε ορισμένα πράγματα. Κι αυτά τα πράγματα
θέλει να τα γνωρίσει και στους άλλους, να τα βγάλει
από μέσα του, να τα κάνει έργο.

Εμένα μου έλαχε ν' αγαπήσω τον τόπο μου, όπως τον
αγαπάτε κι εσείς. Να τι είναι που μας ενώνει απόψε
όλους εδώ πέρα. Η αγάπη μας για την Ελλάδα.

Βέβαια, υπάρχουν πολλοί τρόποι ν' αγαπάς ένας λαός
τη χώρα του. Αλλά για τον ποιητή, πιστεύω, υπάρχει

* Το κείμενο αυτό δημοσιεύεται με αφορμή τη γέννηση του ποιητή
το Νοέμβριο του 1911 στο Ηράκλειο.

μόνον ένας: ν' ανήκει σ' ολόκληρο το λαό του.

Πάνω από τις διαίρεσεις και τις διχόνοιες, ο ποιητής να στέκει και ν' αγαπά όλο τον λαό του, ν' ανήκει, το ξαναλέω, σ' όλο τον λαό του. Δεν γίνεται αλλιώς. Η πατρίδα είναι μία. Ο καθένας στον τομέα του ας έρθει και ας κάνει κάτι, όπως αυτός το νομίζει καλύτερα.

Όμως ο πνευματικός άνθρωπος βλέπει το σύνολο. Θέλω να πιστεύω πως ίσως κι ο ξενιτεμένος, το ίδιο. Για εμάς η Ελλάδα είναι αυτές οι στεριές οι καμένες στον ήλιο κι αυτά τα γαλάζια πέλαγα με τους αφρούς των κυμάτων.

Είναι οι μελαχρινές ή καστανόξανθες κοπέλες, είναι τ' άσπρα σπιτάκια τ' ασβεστωμένα και τα ταβερνάκια και τα τραγούδια τις νύχτες με το φεγγάρι πλάι στην ακροθαλασσιά ή κάτω από κάποιο πλατάνι.

Είναι οι πατεράδες μας κι οι παππούδες μας με το τουφέκι στο χέρι, αυτοί που λευτερώσανε την πατρίδα μας και πιο πίσω, πιο παλιά, όλοι μας οι πρόγονοι που κι αυτοί ένα μονάχα είχανε στο νου τους -όπως κι εμείς σήμερα: τον αγώνα για τη λευτεριά.

Είπε ένας Γάλλος ποιητής, ο Ρεμπώ, πως η πράξη για τον ποιητή είναι ο λόγος του. Κι είχε δίκιο. Αυτό έκανε ο Σολωμός, που για να γράψει το αθάνατο ποίημα του "Ελεύθεροι Πολιορκημένοι", έσωσε και παράδωσε στη φυλετική μας μνήμη το Μεσολόγγι και τους αγώνες του.

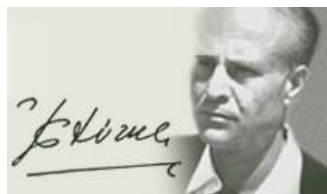
Αυτό έκαναν ο Παλαμάς, ο Σικελιανός, ο Σεφέρης. Στα φτωχά μου μέτρα το ίδιο πάσχισα να κάνω κι εγώ. Πάσχισα να κλείσω μέσα στην ψυχή μου, την ψυχή όλου του ελληνικού λαού. Να δω πόσο μοιάζανε όλοι οι αγώνες του, από την αρχαία εποχή ίσαμε σήμερα, για το δίκιο και για τη λευτεριά. Κι αυτό θα κάνω όσα χρόνια μου δώσει ο Θεός να ζήσω. Αυτή είναι η πράξη μου. Και το γεγονός ότι έφτασαν να την αναγνωρίσουν οι ξένοι, είναι μια νίκη. Όχι δική μου νίκη. Δική σας.

Γι' αυτό σας ευχαριστώ. Κι αν μου το συγχωρείτε να σας δώσω μια γνώμη -ακούστε την: όσο καλά κι αν ζείτε σ' αυτή τη φιλόξενη, την ευγενική χώρα, όσο κι αν νιώθετε καλά και στεριώνετε, και κάνετε οικογένεια - μην ξεχνάτε την πατρίδα μας, και προ παντός, τη γλώσσα μας. Πρέπει να 'σαστε περήφανοι, να' μαστε όλοι περήφανοι, εμείς και τα παιδιά μας για τη γλώσσα μας.

Είμαστε οι μόνοι σ' ολόκληρη την Ευρώπη που έχουμε το προνόμιο να λέμε τον ουρανό "ουρανό" και τη θάλασσα "θάλασσα" όπως την έλεγαν ο Όμηρος και ο Πλάτωνας πριν δύομισι χιλιάδες χρόνια. Δεν είναι λίγο αυτό. Η γλώσσα δεν είναι μόνον ένα μέσον επικοινωνίας.

Κουβαλάει την ψυχή του λαού μας κι όλη του την ιστορία και όλη του την ευγένεια.

Χαίρομαι κι αυτή τη στιγμή που σας μιλάω σ' αυτή τη γλώσσα και σας χαιρετώ, σας αποχαιρετώ μάλλον, αφού η στιγμή έφτασε να φύγω. Όμως ένα κομμάτι της ψυχής μου σας το αφήνω μαζί μ' ένα μεγάλο ευχαριστώ που με ακούσατε. Μακάρι να μπορούσε να σας μείνει, να το κρατήσετε, σαν ένα μικρό φυλαχτό από την πατρίδα».

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Η εκδρομή του μήνα τη Δευτέρα 5 Νοεμβρίου.

Γιορτή πολυτεχνείου

Η εκδήλωση του Πολυτεχνείου πραγματοποιήθηκε στις 16-11-2012 και υλοποιήθηκε από την Γ' Λυκείου.

Όταν το χθες φλερτάρει ... με το σήμερα. Η εκδήλωση του Πολυτεχνείου πραγματοποιήθηκε στις 16-11-2012 και υλοποιήθηκε από την Γ' Λυκείου. Τα παιδιά προσπάθησαν να καταδείξουν τη διαχρονικότητα και την επικαιρότητα του γεγονότος. Έτσι, μετά από μια σύντομη αναφορά στα γεγονότα της 17ης Νοεμβρίου, επικεντρώθηκαν στο σήμερα και καυτηρίασαν την υπάρχουσα κρίση αξιών και θεσμών.

Επίσκεψη της α' γυμνασίου στο Θραψανό.

Την Πέμπτη 15 Νοεμβρίου οι μαθητές της α' γυμνασίου με συνοδούς καθηγητές τον κ. Αντ. Νεονάκη και την κ. Δ. Ασκιανάκη, στο πλαίσιο του μαθήματος της Ιστορίας, επισκέφθηκαν και ξεναγήθηκαν στο εργαστήριο αγγειοπλαστικής του κ. Μιχάλη Χουλιάκη, στο χωριό Θραψανό. Εκεί παρακολούθησαν όλα τα στάδια κατασκευής αγγείων και προσπάθησαν να δημιουργήσουν τα δικά τους.

Σήμερα, που πήγαμε στο εργαστήριο αγγειοπλαστικής, έμαθα δύο εργαλεία που δεν τα ήξερα. Το πρώτο είναι ο μαλακτήρας, ο οποίος είναι όνομα και πράγμα, δηλαδή μαλακώνει τον πηλό, και το δεύτερο είναι το ζυμωτήριο, το οποίο ζυμώνει τον πηλό και τον βγάζει σε σχήμα κυλίνδρου. Ακόμη, μας μίλησαν για τα βασικά εργαλεία ενός αγγειοπλάστη: το κατσαβίδι που του έχουν βάλει ένα καρόλι, για να κάνουν με αυτό τα σχέδια, το σφουγγάρι, για να ρίχνει νερό στον πηλό και να τον κάνει πιο μαλακό, και την ξύλινη επιφάνεια που ισιώνει το αγγείο. Κάτι που με εντυπωσίασε πολύ είναι πως, αν ξεραθεί το χερούλι στο αγγείο, δεν βγαίνει που να χτυπιόμαστε κάτω! Πριν φύγουμε από το εργαστήριο, αγόρασα και έναν κουμπάρα για ενθύμιο, μα το πιο εντυπωσιακό ήταν όταν γύρισα και έφαγα το κέικ μου μετά από τρεις ώρες που ήμουν νηστικός!

Θοδωρής Καμπιτάκης

Κατά την επίσκεψή μας στο εργαστήριο έμαθα ότι η θραψανιώτικη αγγειοπλαστική διαφέρει από τις υπόλοιπες, διότι το αγγείο μπορεί να γίνει πολύ παχύ, έως και μισό χιλιοστό! Ξέρατε πως τα βασικά εργαλεία ενός αγγειοπλάστη είναι ένα ξύλο κι ένα σφουγγάρι; Ξέρατε, επίσης, πως η τεχνική που χρησιμοποιούν οι αγγειοπλάστες για να κάνουν ίσιο το πάνω μέρος του πηλού ονομάζεται «άρμεγμα του πηλού»; Όταν οι αγγειοπλάστες ολοκληρώσουν τα αγγεία, τα αφήνουν τρεις-τέσσερις μέρες να στεγνώσουν και μετά τα βάζουν να ψηθούν σε φωτιά που έχουν ανάψει με πυρηνόξυλα (κουκούτσι ελιάς).

Μου άρεσε πολύ αυτή η επίσκεψη και ελπίζω να επαναληφθεί.

Ιωάννα Παπιδάκη

Στην επίσκεψή μας σήμερα περάσαμε πολύ ωραία. Δεν είχα ξαναδεί να φτιάχνουν πιθάρι από κοντά. Αφού μας έδειξαν τη διαδικασία που ακολουθούν για να φτιάξουν τα αγγεία, μάς άφησαν να δημιουργήσουμε τα δικά μας. Είχε πολλή πλάκα, μιας και είχαμε συνέχεια άγχος, μήπως σπάσει αυτό που φτιάχναμε. Μερικοί τα κατάφεραν και τελείωσαν τα αγγεία τους, αλλά μετά όλωνών τα χέρια ήταν καλυμμένα με πηλό. Αμάν και πώς κάναμε για να τον βγάλουμε. Λερώθηκαν και τα ρούχα μας, αλλά δεν μας πείραζε!

Μαρία Αλυσανδράκη

Ο κύριος και η κυρία που μας ξενάγησαν ήταν ευγενέστατοι και αγαπούσαν τη δουλειά τους. Τα αγγεία ήταν υπέροχα, με σχέδια πάνω. Πριν φύγουμε αγόρασα το λεγόμενο «ποτήρι του Πυθαγόρα»!

Γιώργος Καρτεράκης

Κατεβαίνοντας από το σχολικό στο εργαστήριο αγγειοπλαστικής βλέπουμε γύρω μας τεράστια πιθάρια, άλλα μεγάλα και άλλα μικρά, πανέμορφα αγγεία. Ο υπεύθυνος, ο κ. Μιχάλης, μας εξηγεί για την τέχνη της θραψανιώτικης αγγειοπλαστικής. Μας μιλάει, επίσης, για τα πολύτιμα υλικά που χρειάζεται ο κάθε αγγειοπλάστης. Λίγα και καλά! Ένα σφουγγάρι, λίγο χώμα, ένα κομμάτι ξύλο, ένα καρόλι και, τέλος, ένα κατσαβίδι, το οποίο συνδέεται με το καρόλι και μ' αυτό γίνονται τα σχέδια του αγγείου. Μετά μάθαμε πώς φτιάχνουν το «αφτί» του αγγείου, που όταν ξεραθεί δεν ξεκολλάει με τίποτα, ούτε καν αν σπάσει το αγγείο. Μας μίλησε, ακόμη, για την κούραση αλλά και την υπομονή που πρέπει να έχει ο αγγειοπλάστης. Χρειάζονται θυσίες για να δημιουργηθεί ένα πανέμορφο αγγείο, όπως το να μην ξεκουραστεί ο αγγειοπλάστης ούτε να φάει για μία ολόκληρη μέρα. Η δεύτερη ξεναγός, η κ. Μαρία, μας οδηγεί στο καμίνι, όπου με τα πυρηνόξυλα, τα οποία προέρχονται από κουκούτσια ελιάς, ανάβει η φωτιά και ζεσταίνονται τα αγγεία. Ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία που θα θυμάμαι μπορεί και για πάντα. Τελειώνοντας τα αγγεία μας, αγοράσαμε τα δικά μας αγγεία, τα οποία ήταν πανέμορφα και χρειάστηκε πολύς κόπος και μεράκι για να φτιαχτούν! Πέρασαμε τέλεια και ελπίζω να ξαναπάμε σύντομα σε μία ακόμη ξενάγηση.

Βασίλης-Σταύρος Βρέντζος

Στην επίσκεψή μας στο αγγειοπλαστείο μάς ξενάγησαν ο κ. Μιχάλης και η κ. Μαρία, οι οποίοι μας έδειξαν πώς κατασκευάζεται ένα πιθάρι. Η κ. Μαρία μας έδειξε τον μαλακτήρα που ανακατεύει τον πηλό, το ζυμωτήριο που βγάζει τον πηλό σε κύβους, ενώ ο κ. Μιχάλης μας μίλησε για το μεσοδαχτύλισμα, τα σφουγγάρια, τις τεχνικές που χρησιμοποιεί για να στολίσει το πιθάρι, αλλά και όλα τα υλικά που χρησιμοποιεί, το ξύλο, το καρόλι κ.ά. Επίσης, μας έδειξε πώς γίνεται το ζωνάρι και στο τέλος κατασκευάσαμε, υποτίθεται, κι εμείς πιθαράκια. Η μέρα πέρασε ωραία και όλα ήταν τέλεια.

Δημήτρης Ζιαμπάρας

Επίσκεψη στο μουσείο Καζαντζάκη

Την Πέμπτη 15 Νοεμβρίου η δευτέρα γυμνασίου επισκέφθηκε το μουσείο Ν. Καζαντζάκη στο χωριό Μυρτιά Ηρακλείου.

Η επίσκεψη στο μουσείο Ν. Καζαντζάκη ήταν πολύ ξεχωριστή. Εκεί γνωρίσαμε καλύτερα έναν σπουδαίο άνθρωπο, τον συγγραφέα Ν. Καζαντζάκη που έκανε γνωστή σε όλο τον κόσμο την Ελλάδα και την Κρήτη. Στο μουσείο ασχοληθήκαμε με τη ζωή του και το έργο του. Τέλος,

ακούσαμε κάποια πολύ βαθυστόχαστα και διαχρονικά «ρητά» του που θα μου μείνουν αξέχαστα. Εγώ έχω ξαναβρεθεί εκεί, όμως, κάθε φορά είναι ξεχωριστή.

Τσαγκαράκης Πέτρος

Στο μουσείο Ν. Καζαντζάκη περάσαμε πολύ ωραία. Μάθαμε για την ζωή και το έργο αυτού του σπουδαίου λογοτέχνη και κάναμε ενδιαφέρουσες δραστηριότητες. Ήταν μια ιδιαίτερη εμπειρία

Βαγγέλης Σκουλάς

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Παρασκευή 2 Νοεμβρίου, τμήμα γ1

Οδυσσέας Ελύτης

Την πρώτη απαγγελία ποίησης για τη σχολική χρονιά 2012-2013 σκεφτήκαμε να την αφιερώσουμε στον Οδυσσέα Ελύτη για δύο λόγους:

Πρώτον, διότι γεννήθηκε στην πόλη μας σαν σήμερα πριν από 101 χρόνια, δηλαδή στις 2 Νοεμβρίου 1911 και δεύτερον, διότι με το ποίημα που θα ακούσετε θέλουμε να αποχαιρετήσουμε το φετινό καλοκαίρι και ό,τι καθένας μας έζησε σ' αυτό.

Σε μια παλιά συνέντευξή του που παρακολούθησαμε πρόσφατα, τον ακούσαμε να λέει ότι οι δύο πρώτες λέξεις που έγραψε, όταν ξεκίνησε το ποιητικό του έργο, είναι *ο έρωτας* και *το αρχιπέλαγος*. Θα σας διαβάσουμε, λοιπόν, αυτό το ποίημά του, που έχει τον τίτλο *Του Αιγαίου* και ανήκει στη συλλογή *Προσανατολισμοί*, την οποία άρχισε να συνθέτει από το 1934.

Κώστα Ίνα, Νιόπλια Εύη, Τσαϊνη Τζούντυ

Ο έρωτας

Το αρχιπέλαγος
Κι η πρόρα των αφρών του
Κι οι γλάροι των ονείρων του
Στο πιο ψηλό κατάρτι του ο ναύτης
ανεμίζει
Ένα τραγούδι
Ο έρωτας
Το τραγούδι του
Κι οι ορίζοντες του ταξιδιού του
Κι η ηχώ της νοσταλγίας του
Στον πιο βρεμένο βράχο της η
αρραβωνιαστικιά προσμένει
Ένα καράβι
Ο έρωτας

Το καράβι του
Κι η αμεριμνησία των μελεμιών του
Κι ο φλόκος της ελπίδας του
Στον πιο ελαφρό κυματισμό του ένα
νησί λικνίζει
Τον ερχομό.

Παιχνίδια τα νερά
Στα σκιερά περάσματα
Λένε με τα φιλιά τους την αυγή
Που αρχίζει
Ορίζοντας -

Και τ' αγριοπερίστερα ήχο
Δονούνε στη σπηλιά τους
Εύπνημα γαλανό μες στην πηγή
Της μέρας
Ήλιος -

Δίνει ο μαϊστρος το πανί
Στη θάλασσα

Τα χάρδια των μαλλιών
Στην ξεγνοιασιά του ονείρου του
Δροσιά-
Κύμα στο φως
Ξαναγεννάει τα μάτια
Όπου η Ζωή αρμενίζει προς
Τ' αγνάντεμα
Ζωή -Φλοίσβος φιλί στη χαϊδεμένη
του άμμο - Έρωτας
Τη γαλανή του ελευθερία ο γλάρος
Δίνει στον ορίζοντα
Κύματα φεύγουν έρχονται
Αφρισμένη απόκριση στ' αυτιά των
κοχυλιών
Ποιος πήρε την ολόξανθη και την
ηλιοκαμένη;
Ο μπάτης με το διάφανό του
φύσημα
Γέρνει πανί του ονείρου

Μακριά

**Έρωτας την υπόσχεσή του
μουρμουρίζει - Φλοίσβος.**

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου 2012, τμήμα: γ2

Τίτος Πατρίκιος

Ο Τίτος Πατρίκιος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1928. Ποιητής, πεζογράφος και μεταφραστής, τιμήθηκε με το Ειδικό Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας το 1994 για το σύνολο του έργου του. Καλλιέργησε την κοινωνική

ποίηση και η ζωή του σημαδεύτηκε από εξορίες για τις ιδέες του, ακόμα και από καταδίκη σε θάνατο, η οποία ματαιώθηκε την τελευταία στιγμή. Ο Πατρίκιος χρησιμοποιεί έναν λόγο επιγραμματικό, χωρίς στολίδια, που ταιριάζει στην καθαρή σκέψη και την αυθεντικότητα των συναισθημάτων του.

Επιλέξαμε τα ποιήματα αυτά, γιατί μας φάνηκαν πολύ επίκαιρα, αν και γράφτηκαν πολλά χρόνια πριν. Το πρώτο, με τον τίτλο **Στίχοι, 2**, μιλάει για τον ρόλο της ποίησης σε δύσκολες εποχές.

Στίχοι, 2

Στίχοι που κραυγάζουν
 στίχοι που ορθώνονται τάχα σαν
 ξιφολόγχες
 στίχοι που απειλούν την
 καθεστηκυία τάξη
 και μέσα στους λίγους πόδες τους
 κάνουν ή ανατρέπουν την
 επανάσταση,
 άχρηστοι, ψεύτικοι, κομπαστικοί,
 γιατί κανένας στίχος σήμερα δεν
 ανατρέπει καθεστώς
 κανένας στίχος δεν κινητοποιεί τις
 μάζες.
 (Ποιες μάζες; Μεταξύ μας τώρα-
 ποιοι σκέφτονται τις μάζες;
 Το πολύ μια λύτρωση ατομική, αν
 όχι ανάδειξη.)
 Γι' αυτό κι εγώ δε γράφω πια
 για να προσφέρω χάρτινα
 ντουφέκια
 όπλα από λόγια φλύαρα και
 κούφια.
 Μόνο μίαν άκρη της αλήθειας να
 σηκώσω
 να ριξώ λίγο φως στην
 πλαστογραφημένη μας ζωή.
 Όσο μπορώ, κι όσο κρατήσω.

Οι γυμνοί και οι ντυμένοι

Δεν ξέρω αν πρέπει να γελάς
 μ' αυτούς που έχασαν την εξουσία
 ή αντίθετα να τους λυπάσαι.
 Ίσως καλύτερα ταιριάζει η λύπηση
 έτσι κακόμοιροι που περιφέρονται
 ψάχνοντας κάτι να βάλουν πάνω
 τους
 για να σκεπάσουνε τη γύμνια τους.
 Ή μήπως πρέπει πάντα να τους
 φοβάσαι;
 Έτοιμοι καθώς είναι μόλις
 ευπρεπιστούν
 μόλις φορέσουν το
 κατάλληλο κουστόμι
 ν' αρπάξουνε ξανά την
 εξουσία.

Το πρόβλημα με τις αντωνυμίες

**Λέμε εμείς κι εννοούμε εγώ
 λέμε εσύ κι εννοούμε πάλι εγώ.
 λέμε αυτός κι εννοούμε πάλι εγώ.
 Στην ουσία μόνο με το εγώ
 μπορούμε να εννοήσουμε
 κάποιον άλλο.**

Παρασκευή 23 Νοεμβρίου 2012, τμήμα β1.

Μάνος Χατζιδάκης

«Γεννήθηκα στην Ξάνθη μια Τρίτη 10 το βράδυ, την 23^η Οκτωβρίου του 1925. Σαν άνοιξα τα μάτια μου, είδα με απορία πολύ κόσμο να περιμένει την εμφάνισή μου. Το ίδιο συνέχισα κι αργότερα να απορώ, όταν με περίμεναν κάπου να φανώ. Μετακόμισα στην Αθήνα το '32 και δεν στάθηκε τυχερό να λησμονήσω την αποτυχία μου. Άρχισα να ζω και να εκπαιδεύομαι στην πρωτεύουσα ενώ παράλληλα σπουδάζα την ποιητική λειτουργία του καιρού μου. Μ' επηρέασαν βαθιά ο Ερωτόκριτος, ο Στρατηγός Μακρυγιάννης, το υγρό κλίμα της Θεσσαλονίκης και τα άγνωστα πρόσωπα που γνώριζα τυχαία και παρέμειναν άγνωστα σ' όλα τα χρόνια τα κατοπινά. Έγραφα ποιήματα και πολλά τραγούδια και ασκήθηκα ιδιαίτερα στο να επιβάλλω τις απόψεις μου με δημοκρατικές διαδικασίες. Γύρισα σχεδόν όλο τον κόσμο. Το 1972 επέστρεψα σχεδόν οριστικά στην Ελλάδα. Κράτησα την ψυχραιμία μου και δεν χόρεψα εθνικούς και αντιστασιακούς χορούς στα γυμναστήρια και στα γεμάτα από νέους γήπεδα. Έτσι κατάφερα να ολοκληρώσω την τραυματισμένη από την παιδική μου ηλικία προσωπικότητα, προκαλώντας τον σεβασμό των νεότερων μου μια και παρέμεινα ένας γνήσιος Έλληνας και Μεγάλος Ερωτικός.» **Μ. Χ.**

Τα ποιήματα που θα ακούσετε ανήκουν στην ποιητική συλλογή «Μυθολογία δεύτερη» και γράφτηκαν την περίοδο 1968-1982.

Λατρευτικό

Λατρεύω την αγάπη
γιατί με κάνει να σκέφτομαι.

Λατρεύω τη σκέψη
γιατί με οδηγεί στην πράξη.

Λατρεύω την πράξη
γιατί με κάνει ελεύθερο
να σκέφτομαι και ν' αγαπώ.

Η ΓΗΡΑΙΑ ΚΥΡΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τη γνωρίζω καλά
Αυτή την ακριβή Κυρία
Που από καιρό έχει πάψει
Να ομολογεί την ηλικία της.

Κάθεται στον ίδιο
Με τον δικό μου δρόμο
Στη γωνιά ακριβώς.
Απ'τα παράθυρά της
Μπορεί να δει κάθε πρωί
Τις παιδικές φυλακές των «Πέντε
Αγίων»
Το νεκροταφείο
Και την αστυνομία πόλεως.
Το εσωτερικό του σπιτιού της, λένε,
Είναι υπέροχο
Αν και φθαρμένο λίγο

Από το Χρόνο
Από τη σκόνη
Και από την ίδια
που χρόνια τώρα κάθεται
στις ίδιες καρέκλες.

Λένε πολλά γι' αυτήν
Μα πιο πολύ μιλούν
Για τις πολλές ερωτικές της
σχέσεις
Με Στρατηγούς
Με επαγγελματίες Πολιτικούς

Με Διανοούμενους
Αλλά και με Αστυνομικούς.
Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό
Το μαρτυρούν άλλωστε οι
εκκλησίες
Τα πολυάριθμα σχολεία
Οι φυλακές και τα αναμορφωτήρια
Που γενναϊόδωρα έχει χαρίσει
Εις το κράτος.

Το σαλόνι της είναι ανοιχτό
Για όσους δεν έχουν ασχολία
Και αργοπεθαίνουν από πλήξη.
Κι όσοι πηγαίνουν τ' ομολογούν
Πως όλα είναι υπέροχα
Στο σπίτι της καλής αυτής
Κυρίας...

Ιδιαίτερα το δειλινό
Στην ώρα του δείπνου
Με την ακριβή ιεροτελεστία του
φαγητού
Το σπίτι γίνεται χρυσό
Ένα μνημείο ιστορικό
Με τα πορτρέτα των προγόνων της
Αγωνιστών και δολοφόνων
Με τ' ακριβά παράσημα των
«εθνικών υπηρεσιών»
Με τις περγαμηνές και τα χρυσά
μαχαίρια
Με τα κεριά και τα ψηφιδωτά...

Παρασκευή 30 Νοεμβρίου, τμήμα α1

Αργύρης Χιόνης

Ο Αργύρης Χιόνης γεννήθηκε τον Απρίλιο του 1943 στην Αθήνα, από γονείς νησιώτες. Η Μητέρα του ήταν από τα Χανιά και ο πατέρα από την Ίο. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο 2ο Νυχτερινό Γυμνάσιο Αθηνών.

Εργάστηκε από πολύ μικρός και άλλαξε αρκετά επαγγέλματα. Σε ηλικία 28 ετών γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ και σπούδασε ιταλική φιλολογία. Επί είκοσι έτη, έζησε σε χώρες της Βόρειας Ευρώπης. Πρωτοεμφανίστηκε στη λογοτεχνία το 1966.

Το 1977 επέστρεψε στην Ελλάδα. Έζησε στο χωριό Θροφαρί της ορεινής Κορινθίας, όπου ασχολιόταν με την ποίηση και τη γεωργία.

Ποιήματα και πεζογραφήματά του έχουν μεταφραστεί και δημοσιευτεί σε αρκετές ευρωπαϊκές γλώσσες. Πέθανε την ημέρα των Χριστουγέννων του 2011 σε ηλικία 68 ετών .

Στίχοι για την ποίηση

"Η ποίηση πρέπει να σημαδεύει το κεφάλι και να πετυχαίνει την καρδιά".

"Η Ποίηση πρέπει να' ναι ένα ζαχαρωμένο βότσαλο πάνω που θα 'χεις γλυκαθεί να σπας τα δόντια σου"

Τω αγνώστω ποιητή

Πέρασε τη ζωή του, γράφοντας ποιήματα με τη γομολάστιχα.

Ελέησον σε

Ένωθες μόνος και μας έπλασες για να 'χεις
Συντροφιά εις τους αιώνας των αιώνων.
Έσφαλες όμως πλάθοντάς μας
Κατ' εικόνα και ομοιώσιν σου,
Πολλαπλασίασες τη μοναξιά σου.
Τώρα είσαι μόνος μέσα σ' ένα πλήθος μόνων.
Δεν έχει πιο μεγάλη μοναξιά.

Τέσσερα χαϊκού

α. Σκίτσο ο κόσμος και

ανελέητη ο θάνατος
γομολάστιχα

β.
Έσβησε ο κόσμος.
Μένει αναμμένη, μόνη
μια ανεμώνη.

γ.
Παραπατώντας
έφτασε στον θάνατο-
τον μέθυσε η ζωή.

δ.
Θεέ μου, τι αόρατο
ναυάγιο που είναι
η έρημη ζωή!

ΕΚΔΟΧΕΣ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Με ήττα η ζωή τελειώνει
με ήττα, επίσης.

Έρχονται αθόρυβα οι μέρες μου –
γάτες με πέλματα βελούδινα,
ταχύτητα αστραπής τρίβονται μια
στιγμή ανάμεσα στα πόδια μου·
σκύ-
βω να τις χαϊδέψω· έχουνε κιάλας
φύγει.

Ανάμεσα στα δάχτυλά μου
και στη σάρκα σου,

όσο σφιχτά κι αν σε κρατώ,
τρυπώνει ο χρόνος.

Το σπίτι μου δεν βρίσκεται σε όροφο· ισόγειο είναι χωρίς υπόγειο. Ποιος μου χτυπά λοιπόν, τις νύχτες, το πάτωμα από κάτω, ποιος μου φωνάζει οργισμένος: "Χαμήλωσε τη μουσική· υπάρχει κόσμος που κοιμάται, κόσμος εργαζόμενος, νεκρός από τον μόχθο!"

Από την ποιητική συλλογή: Λεκτικά Τοπία Χέρια

Οι άνθρωποι το πιο συχνά
δεν ξέρουν τι να κάνουν τα χέρια τους
Τα δίνουν - τάχα χαιρετώντας - σ' άλλους
Τ' αφήνουν να κρέμονται σαν αποφύσεις άνευρες
Ή - το χειρότερο - τα ρίχνουν στις τσέπες τους
και τα ξεχνούν
Στο μεταξύ ένα σωρό κορμιά μένουν αχάιδευτα

Από την ποιητική συλλογή «Στο Υπόγειο»

Τρώω καρπό, φτύνω κουκούτσι, φυτρώνει δέντρο. Αχ, να 'χα κι εγώ κουκούτσι, να το 'φτυνε ο θάνατος, να φυτρώνω ξανά».

Υπάρχουν υπογείες λίμνες, υπόγειο ποταμοί που τίποτε δεν αντικαθρεφτίζουν (αστέρια ή φεγγάρια) ούτε και κατοικούνται ή διαπλέονται από τίποτε (ψάρια ή σκάφη). Υπάρχουν, απλώς, κάτω απ' τα πόδια μας. Κάποτε κάποτε, τροφοδοτούν κάποιο πηγάδι, κάποια πηγή, δροσίζουν τα σπλάχνα και το μέτωπό μας. Τόσο ταπεινά, τόσο αθόρυβα βγαίνουν στην επιφάνεια αυτές οι υπόγειες δυνάμεις.

9

Από τη συλλογή «Σαν τον τυφλό μπροστά στον καθρέφτη»

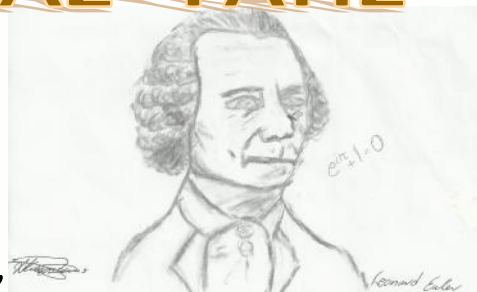
Ω ναι, ξέρω καλά πως δεν χρειάζεται καράβι για να ναυαγήσεις,
πως δεν χρειάζεται ωκεανός για να πνιγείς.
Υπάρχουν πολλοί που ναυαγήσαν μέσα στο κοστουμί τους,
μες στη βαθιά τους πολυθρόνα, πολλοί που για πάντα τους σκέπασε το πουπουλένιο πάπλωμά τους.
Πλήθος αμέτρητο πνίγηκαν μέσα στη σούπα τους,
σ' ένα κουπάκι του καφέ, σ' ένα κουτάλι του γλυκού...
Ας είναι γλυκός ο ύπνος τους εκεί
βαθιά πού κοιμούνται, ας είναι γλυκός κι ανόνειρος.
Κι ας είναι ελαφρύ τό νοικοκυριό πού τούς σκεπάζει.

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

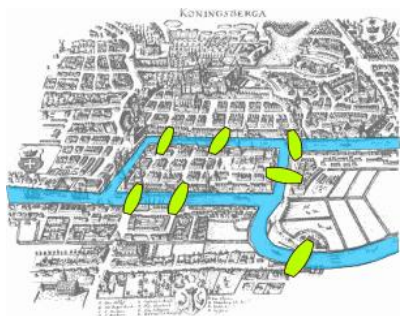
Ας μάθουμε λίγα πράγματα για την ζωή ενός σπουδαίου μαθηματικού, του **Leonhard Euler**.

Ο **Λέοναρντ Όιλερ** (15 Απριλίου 1707 – 18 Σεπτεμβρίου 1783) ήταν πρωτοπόρος Ελβετός μαθηματικός και φυσικός. Σε αυτόν οφείλεται, ανάμεσα σε άλλα, και η καθιέρωση του συμβόλου $f(x)$ για τις συναρτήσεις.

Χρήστος Κατρινάκης, Β' γυμνασίου

Γεννήθηκε στη Βασιλεία της Ελβετίας στις 15 Απριλίου 1707 και ήταν γιος ιερέα. Σπούδασε γεωμετρία στο πανεπιστήμιο της Βασιλείας. Σε ηλικία 20 ετών πήγε στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας, όπου εργάστηκε για την οργάνωση της Ακαδημίας Επιστημών, έπειτα από πρόσκληση της αυτοκράτειρας Αικατερίνης Α'. Διορίστηκε καθηγητής της Φυσικής Φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο της Αγίας Πετρούπολης. Το 1744 τον προσκάλεσε ο Φρειδερίκος Β' της Πρωσίας στο Βερολίνο, για να αναλάβει διευθυντής του τμήματος των μαθηματικών της εκεί Ακαδημίας. Τα τελευταία 17 χρόνια της ζωής του ο διάσημος μαθηματικός ήταν σχεδόν τυφλός. Αυτό, όμως, δεν τον εμπόδισε να εργάζεται. Η εκπληκτική μνήμη του σε συνδυασμό με τη διανοητική του διαύγεια, τού ήταν αρκετές για να πραγματοποιεί προφορικά τους υπολογισμούς του, τους οποίους υπαγόρευε στη γραμματέα του. Μάλιστα, την περίοδο της τύφλωσής του παρήγαγε το μισό από το συνολικό του έργο. Πέθανε στις 18 Σεπτεμβρίου 1783. Ο μαθηματικός και φιλόσοφος Ντε Κοντορσέ είπε στον επικηδέιο: «Ο Όιλερ σταμάτησε να ζει και να υπολογίζει»

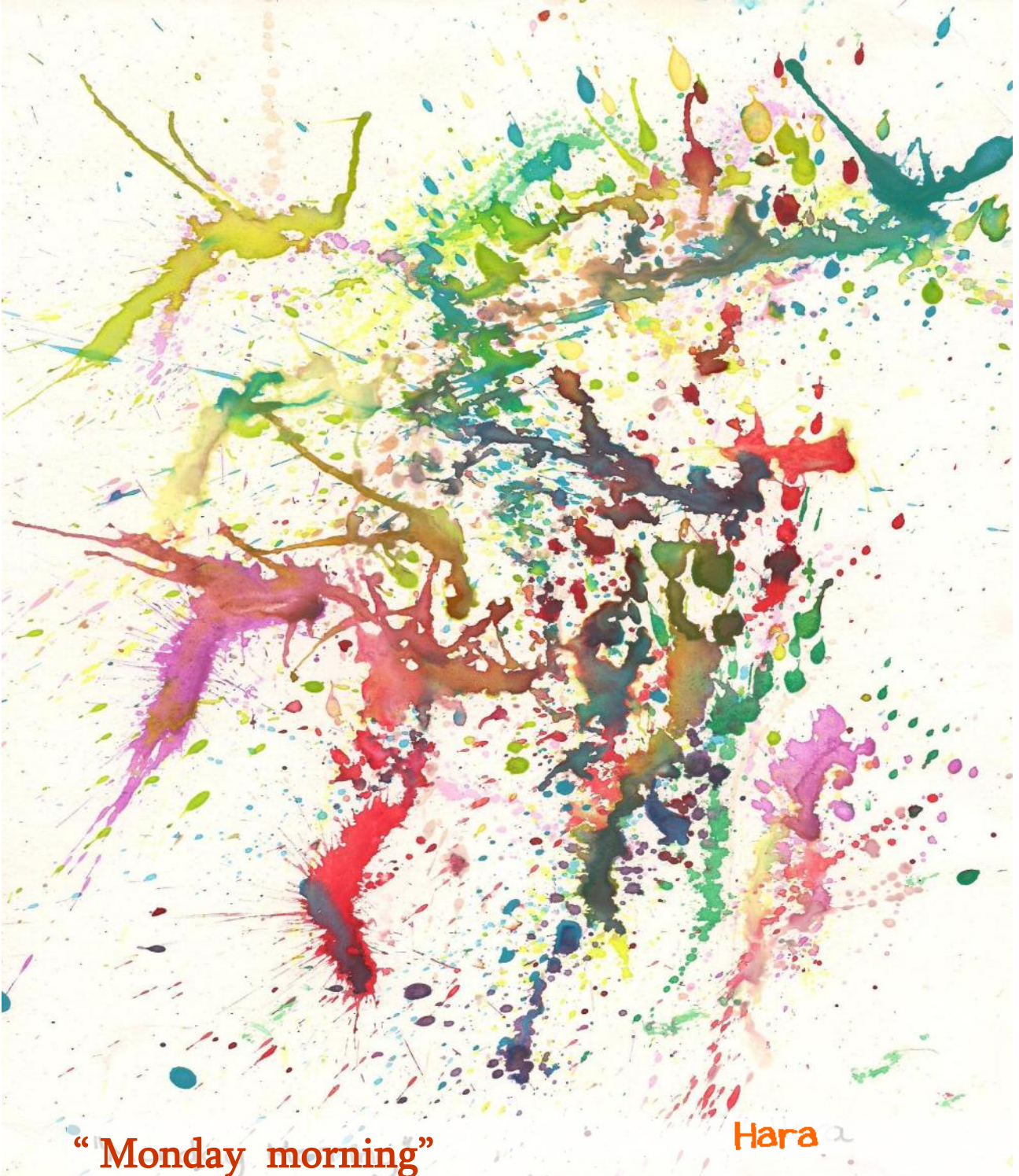

Μια από τις γνωστότερες επιτυχίες του Όιλερ ήταν η επίλυση του προβλήματος με τις γέφυρες του Κένιγκσμπεργκ.

Πρόκειται για τον ποταμό Πρέγκελ, ο οποίος, διασχίζει το Κένιγκσμπεργκ, πρωσσικό έδαφος την εποχή που ζούσε ο Όιλερ (σήμερα ανήκει στη Ρωσία και ονομάζεται Καλίνινγκραντ). Ο εν λόγω ποταμός χωρίζεται και δημιουργεί δύο νησίδες στο κέντρο της πόλης. Οι κάτοικοι του Κένιγκσμπεργκ είχαν κατασκευάσει επτά γέφυρες για να υπάρχει συγκοινωνία με τα διάφορα μέρη της πόλης. Το πρόβλημα αν μπορούσε κάποιος να περιηγηθεί την πόλη, περνώντας από κάθε γέφυρα μία μόνο φορά και να επιστρέψει στο ίδιο σημείο από όπου είχε ξεκινήσει, ήταν ένας γρίφος που ταλάνιζε για πολλά χρόνια τους κατοίκους. Τελικά, το 1735, ο Όιλερ απέδειξε ότι κάτι τέτοιο ήταν αδύνατο. Η απόδειξη του Ελβετού αναφέρεται συχνά και ως η απαρχή της τοπολογίας, ενός κλάδου των Μαθηματικών για τον οποίο οι φυσικές λεπτομέρειες του προβλήματος δε διαδραματίζουν κανένα ρόλο. Στην απόδειξη του Όιλερ, σημασία έχει το δίκτυο των συνδέσεων μεταξύ των διαφόρων τμημάτων της πόλης και όχι η συγκεκριμένη θέση τους ή οι αποστάσεις μεταξύ τους. Ο χάρτης του Μετρό του Λονδίνου είναι ένα αντίστοιχο παράδειγμα.

SCHOOL DAYS

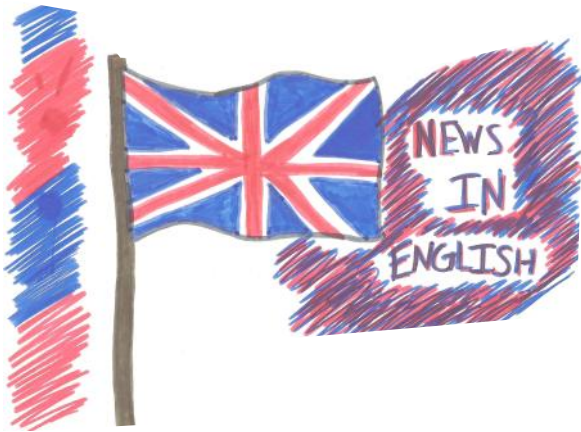
John Manouselis

“Monday morning”

Hara

I am very happy on Monday morning because I am with my friends at school
I am sad because four days are left before the weekend
Mixed feelings- happiness and sadness- to spend the rest of the week.

SKYFALL

This is the end
 Hold your breath and
 count to ten
 Feel the earth move
 and then
 Hear my heart burst
 again

For this is the end

I've drowned and dreamt this moment
 So overdue I owe them
 Swept away, I'm stolen

Let the sky fall
 When it crumbles
 We will stand tall
 Face it all together

Skyfall is where we start
 A thousand miles and poles apart
 Where worlds collide and days are dark
 You may have my number, you can take my name
 But you'll never have my heart

Where you go I go
 What you see I see
 I know I'd never be me
 Without the security
 Of your loving arms
 Keeping me from harm
 Put your hand in my hand
 And we'll stand

Let the sky fall
 When it crumbles...

007 is back with an innovative and highly technological movie.

This time the movie starts with James Bond fighting for a stolen hard disc in Turkey. Eve doesn't realise it is James and aims a shot at him. Everyone believes that he's dead but he's alive.

At the same time, someone blows up M's office and a lot of people die. 007 arrives and makes a new start. More evidence comes in and he has to travel to China. After a lot of adventures, they send Q to prison, but he escapes. Then, Bond goes with M to his house in Scotland, named Skyfall. There, they meet an old friend who helps them. Q arrives and the fight starts. It's a fantastic film that you must see!

“LET'S HANG OUT” TIMES

02/11/2012 We liked the toffee apples and wanted to cook some more. But we were unlucky and the sugar wasn't sweet! Then, we made Guy. After that, we went around the classes to collect some money. We didn't get much!

09/11/2012 The weather was very bad and we couldn't go outside to have a picnic. However, we ate the food which we had brought and only had a "pic". Let's hope we get to do the "nic" another time! Then we took photos with Guy. We were all terrible, but we tried! Finally, we read information about 17th November.

23/11/2012 Today we fixed a poster with our Guy photos and we made a lot of collages. We had a very good time...

30/11/2012 Christmas is coming... We went to a park to collect things in order to decorate the school. After that, we made a Christmas tree with colourful tissue paper. We had a lot of ideas but we didn't have enough time, so we will continue next time...

Marios Plevrakis

Pray

A few days ago, our English teacher gave us the opportunity to pray in English and discover more about the English culture. So one morning, like every day and after many rehearsals, we prayed in English and let the other guys learn and hear something completely different, but really nice at the same time. That was such a nice experience as we said those beautiful words in another language. Personally speaking, I feel really nice every time we pray to God and I think those moments are really special!

Nikoleta Chachlioutaki

Guy Fawkes is ready to be taken around.

THE BEATLES

The Beatles were an English rock band formed in Liverpool in 1960. They became the most commercially successful band in the history of popular music. Their group consisted of John Lennon, Paul McCartney, George Harrison, and Ringo Starr. In the early 1960s, their enormous popularity first emerged as "Beatlemania", but as their songwriting grew in sophistication, they came to be perceived by many fans and cultural observers as an embodiment of the ideals shared by the era's sociocultural revolutions.

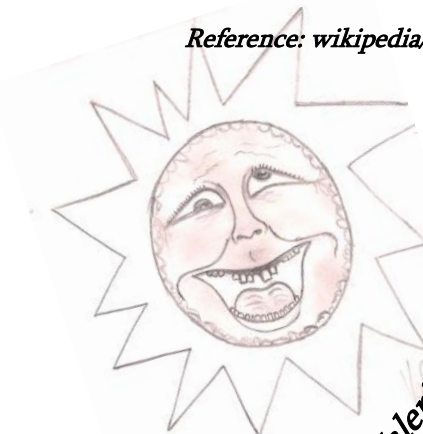
They built their reputation playing clubs in Liverpool and Hamburg over a three-year period from 1960. They gained popularity in the United Kingdom after their first single, "Love Me Do", became a hit in late 1962. They acquired the nickname the "Fab Four" as Beatlemania grew in Britain over the following year, and by early 1964 they had become international stars, leading the "British Invasion" into the United States pop market. From 1965 on, the Beatles produced what many critics consider their finest material, including the innovative and widely influential albums *Rubber Soul* (1965), *Revolver* (1966), *Sgt Pepper's Lonely Hearts Club Band* (1967), *The Beatles* (1968), and *Abbey Road* (1969). After their break-up in 1970, they each enjoyed successful musical careers. Lennon died in 1980 after having been shot by a deranged former fan, and Harrison died of lung cancer in 2001. McCartney and Starr remain active.

One of Lennon's famous quotes that I really admire, apart from his well known songs is the following one:

"A dream you dream alone is only a dream. A dream you dream together is reality."

John Lennon by Michael Zambetakis

Reference: wikipedia/ adaptation M.Zabetakis

Valeria Koulasova